

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport

datum 28 april 2014

Betreffende wetsvoorstel:

33841

Regels inzake de gemeentelijke ondersteuning op het gebied van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen en opvang (Wet maatschappelijke ondersteuning 2015)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 24 april 2014 aangenomen door de Tweede Kamer. De Groep Bontes/Van Klaveren, Van Vliet, de SGP, de ChristenUnie, de VVD, D66 en de PvdA stemden voor.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Diverse artikelen

26 en 36 → **87** (van der Staaij/Otwin van Dijk) over het verbeteren van de positie van mantelzorgers en vrijwilligers.

Als gevolg van de hervorming van de langdurige zorg zal er naar verwachting een groter beroep worden gedaan op mantelzorgers. Om mantelzorgers in staat te stellen de hulp aan een hulpbehoevende persoon langer vol te houden, wordt met dit amendement uitvoering gegeven aan motie-Van der Staaij, Van 't Wout, Otwin van Dijk, Bergkamp en Dik-Faber (33 750 XVI, nr. 44) om niet alleen maatwerk te bieden aan de cliënt, maar ook aan diens mantelzorgers. Hiermee kan de vraag naar professionele vormen van zorg en ondersteuning afnemen of worden uitgesteld.

Dit amendement verbetert in de eerste plaats de definitie van mantelzorg. Met de voorgestelde toevoeging dat het ook gaat om hulp ten behoeve van jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, wordt verhelderd dat de gemeente ook een taak heeft om deze

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 28 april 2014

blad 2

mantelzorgers te ondersteunen. Dat kan door het treffen van algemene maatregelen en voorzieningen, maar eventueel kan dit (zoals de regering aangeeft in de nota naar aanleiding van het nader verslag, p. 89 en 90) ook leiden tot een aanvraag van een mantelzorger voor zijn eigen maatschappelijke ondersteuning (d.w.z. ondersteuning van zijn zelfredzaamheid of participatie), waar hij al dan niet in verband met het verlenen van mantelzorg aan een ander, behoefte aan heeft. Hij is dan ook zelf cliënt. Als hij zijn behoefte aan maatschappelijke ondersteuning meldt bij het college, komt de procedure op gang om daarin te voorzien en heeft hij op gelijke voet met alle andere ingezetenen recht op een maatwerkvoorziening, voor zover zijn problematiek onvoldoende is op te lossen door gebruik te maken van hulp van anderen, algemene maatregelen of algemene voorzieningen. Als de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning afhankelijk is van het geven van de mantelzorg, kan de toekenning van de maatwerkvoorziening in de tijd afhankelijk worden gesteld van de combinatie met het verlenen van mantelzorg. In de tweede plaats regelt dit amendement dat het college niet alleen algemene maatregelen moet treffen ter ondersteuning van mantelzorgers en vrijwilligers, maar ook algemene voorzieningen moet bevorderen en treffen die ter uitvoering van het plan, bedoeld in artikel 2.1.2, tweede lid, noodzakelijk zijn om de onderscheiden categorieën van mantelzorgers en vrijwilligers zoveel mogelijk in staat te stellen hun taken als mantelzorger en vrijwilliger uit te voeren. Mogelijke voorbeelden van algemene voorzieningen zijn het wegnemen van belemmeringen door het organiseren van scholing van mantelzorgers en vrijwilligers, het bieden van advies en informatie of lotgenotencontact, het inrichten van een mantelzorgsteunpunt, het beschikbaar stellen van een "mantelzorgmakelaar" of een digitaal matchingsysteem voor vraag en aanbod van vrijwilligers.

Aangezien de definitie van "algemene voorziening" geen rekening houdt met mantelzorg en vrijwilligerswerk, wordt deze definitie in overeenstemming gebracht met de memorie van toelichting. Tegelijkertijd wordt met de keuze voor de definitie "maatschappelijke ondersteuning" duidelijk dat de algemene voorzieningen voor cliënten gericht blijven op het bevorderen van de zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen en opvang. Ten slotte verbetert het amendement de positie van de mantelzorger in het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2. Het college krijgt niet slechts de opdracht om de mogelijkheden van de mantelzorger, maar ook de grenzen aan de belastbaarheid en de ondersteuningsbehoeften van de mantelzorger in kaart te brengen. Als blijkt dat behoefte bestaat aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger, kan de gemeente dit integraal meenemen in de besluitvorming.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 1.1.1

Artikel 2.1.2, vierde lid

88 (Faber c.s.) over het toevoegen van het begrip begeleiding aan de begripsbepalingen als belangrijk instrument om de zelfredzaamheid en participatie van cliënten te bevorderen.

De Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 geeft gemeenten de verantwoordelijkheid voor de maatschappelijke ondersteuning. Gemeenten krijgen beleidsvrijheid bij de keuze van de in te zetten instrumenten. Er is daarom bij het opstellen van het wetsvoorstel niet

datum 28 april 2014

blad 3

voor gekozen om alle denkbare activiteiten en vormen waarmee de zelfredzaamheid en participatie van mensen kunnen worden bevorderd, expliciet te noemen. De indieners beogen duidelijk te maken dat begeleiding een belangrijk instrument kan zijn om de zelfredzaamheid en participatie van cliënten te bevorderen. Daarom wordt begeleiding toegevoegd aan de begripsbepalingen. Het bieden van dagbesteding kan een vorm zijn van begeleiding, die bijdraagt aan de zelfredzaamheid en participatie van de cliënt, zodat deze langer in de eigen leefomgeving kan blijven. Dagbesteding omvat structurele tijdsbesteding met een welomschreven doel waarbij een persoon actief wordt betrokken (en die hem zingeving verleent).

Tevens wordt geregeld dat de gemeenteraad bij het opstellen van het plan ingevolge artikel 2.1.2, ingaat op het te voeren beleid met betrekking tot de begeleiding van personen.

De indieners merken op dat dit amendement er niet voor zorgt dat er een recht op deze concrete vorm van zorg is geregeld. Wel is geregeld dat begeleiding een belangrijk instrument kan zijn om personen met een beperking of met een chronische psychische of psychosociale problemen te ondersteunen bij hun zelfredzaamheid en participatie in hun eigen leefomgeving. De gemeenteraad dient hierdoor begeleiding in het beleidsplan te betrekken.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

1.1.1, tiende gedachtestreepje

13 → 40 → **68** (Otwin van Dijk c.s.) over het waarborgen van onafhankelijke clientondersteuning.

Dit amendement beoogt onafhankelijke cliëntondersteuning te borgen. De cliënt moet erop kunnen vertrouwen dat de ondersteuning die door of vanwege het college geboden wordt om een cliënt bij te staan tijdens de besluitvorming over de toekenning van een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget volledig onafhankelijk is van het besluit dat de gemeente uiteindelijk neemt om een cliënt wel of niet een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget toe te kennen. Er zorg voor dragen dat het belang van betrokkene uitgangspunt is, is volgens de indiener van dit amendement niet voldoende. Het belang van de cliënt moet het enige belang zijn dat meetelt voor de cliëntondersteuner. Iedere vorm van belangenverstrengeling wordt op deze wijze voorkomen.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Diverse artikelen

120 → **151** (Voortman/Dik-Faber) waarmee onder meer wettelijk geregeld wordt wie een cliënt kan vertegenwoordigen die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.

In de wet wordt niet geregeld wie een cliënt kan vertegenwoordigen. Dat kan voor zowel de betrokken cliënt, zijn vertegenwoordiger als de gemeente onduidelijkheid en daarmee een gebrek aan rechtszekerheid opleveren.

Met dit amendement beogen de indieners te bewerkstelligen dat de wet regelt wie vertegenwoordiger kan zijn. Daartoe wordt aangesloten bij artikel 465 lid 3 van boek 7 van

datum 28 april 2014

blad 4

het Burgerlijk Wetboek (titel 7, afdeling 5, inzake de geneeskundige behandelingsovereenkomst), alwaar de vertegenwoordiging is vastgelegd van een meerderjarige patiënt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.

De vertegenwoordiger wordt met dit amendement ook expliciet betrokken bij het onderzoek dat wordt uitgevoerd indien sprake is van een melding van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning.

Ten slotte regelt dit amendement dat gemeenten in hun beleidsplan opnemen op welke wijze ingezetenen worden geïnformeerd over de personen en rechtspersonen die kunnen optreden als vertegenwoordiger van een cliënt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.1.2, tweede lid, onderdeel b

Artikel 2.2.2

27 én 53 → 56 → **84** waarin wordt verhelderd dat er een onderscheid bestaat tussen mantelzorgers en vrijwilligers.

Dit amendement beoogt enerzijds in het wetsvoorstel het onderscheid tussen mantelzorgers en vrijwilligers beter te verduidelijken en anderzijds aan te sluiten bij het grote verschil in ondersteuningsbehoeften bij mantelzorgers, zodat het college daarmee rekening houdt. Door het wijzigen van artikel 2.1.2 worden gemeenten verplicht om bij het plan nadrukkelijk te bezien wat zij gaan doen om ver verschillende soorten mantelzorgers en vrijwilligers zoveel mogelijk in staat te stellen om hun werk te doen. Hieronder vallen ook mantelzorgers die mantelzorg verlenen aan mensen die zorg ontvangen in het kader van de Zorgverzekeringswet of de Jeugdwet. Met dit amendement wordt tevens artikel 2.2.2 aangepast, waar wordt gesproken over "mantelzorgers en andere vrijwilligers", wordt nu gesproken over "mantelzorgers en vrijwilligers".

De indieners menen dat door de gekozen formulering de suggestie wordt gewekt dat mantelzorgers hun taken 'vrijwillig' verrichten. Niet alle mantelzorgers kiezen ervoor om zorg te verlenen, zij kunnen hiertoe door omstandigheden zijn gedwongen. Door de formulering te wijzigen wordt beter recht gedaan aan de praktijk.

De indieners brengen met dit amendement tot uitdrukking dat er een grote diversiteit aan ondersteuningsbehoeften bij mantelzorgers en vrijwilligers kan bestaan en dat het wenselijk is dat het college daar bij het nemen van besluiten of het verrichten van handelingen rekening mee houdt.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

2.1.2, vierde lid, onderdeel a

105 → **149** (Bergkamp/Dik-Faber) dat regelt dat gemeenten in het op te stellen beleidsplan ook bijzondere aandacht besteden aan preventie.

Gemeenten hebben op grond van de Wet publieke gezondheid een formele taak ten aanzien van preventie. De indieners van dit amendement achten het van belang dat gemeenten in

datum 28 april 2014

blad 5

het op te stellen beleidsplan ook bijzondere aandacht besteden aan preventie. Met nderhavig amendement wordt dat geregeld

Aangenomen. Voor: de SGP, de ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.1.2, vierde lid, onderdeel c

37 (Dik-Faber/Van der Staaij) dat regelt dat het college bij het opstellen van het plan bijzondere aandacht geeft aan de godsdienstige gezindheid, levensovertuiging en/of culturele achtergrond van de client.

De indieners hechten aan de keuzevrijheid en eigen regie van mensen om te kiezen voor zorg en ondersteuning die aansluit bij hun zorginhoudelijke wensen, maar ook bij hun godsdienstige gezindheid, levensovertuiging en/of culturele achtergrond. De kans dat ondersteuning succesvol is, wordt namelijk aanzienlijk groter als de ondersteuning aansluit bij de zorginhoudelijke wensen en de belevingswereld van de cliënt en diens sociale netwerk. Met dit amendement wordt daarom geregeld dat het college hieraan in het beleidsplan bijzondere aandacht moet geven.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, D66, GroenLinks, de PvdA en de PvdD

Artikel 2.1.2, vierde lid

50 → **82** (Bergkamp) dat regelt dat gemeenten in hun beleidsplan aandacht besteden aan de wijze waarop zij zullen zorgdragen voor de continuïteit van zorg voor jongeren die op grond van het bereiken van de leeftijd van 18 jaar (of, in bepaalde gevallen, 23 jaar) niet langer in aanmerking komen voor zorg op basis van de Jeugdwet, maar dat wel nodig hebben.

Met dit amendement beoogt de indiener te bewerkstelligen dat gemeenten in hun beleidsplan aandacht besteden aan de wijze waarop zij zullen zorgdragen voor de continuïteit van zorg voor jongeren die op grond van het bereiken van de leeftijd van 18 jaar (of, in bepaalde gevallen, 23 jaar) niet langer in aanmerking komen voor zorg op basis van de Jeugdwet, maar dat wel nodig hebben.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.1.2

Artikel 2.5.2

28 → **61** (Otwin van Dijk/Van 't Wout) over een meet- en weetplicht voor gemeenten Dit amendement regelt een meet-en weetplicht voor gemeenten.

Met dit amendement wordt beoogd om in het op te stellen beleidsplan te borgen dat wordt vastgesteld welke resultaten er gewenst worden te halen, hoe resultaten gemeten worden en welke outcomecriteria gehanteerd zullen worden ten aanzien van aanbieders. Met de term outcomecriteria wordt hierbij bedoeld op een systematische wijze van gebruik van gegevens om de resultaten van een activiteit of instelling in termen van doelrealisatie inzichtelijk te maken. De aanbieders moeten verantwoorde hulp verlenen, waaronder wordt verstaan hulp van goed niveau, die in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verleend en die is afgestemd op de reële behoefte van de cliënt. Om deze verantwoorde hulp te kunnen verlenen, is het van belang dat gemeenten met

datum 28 april 2014

blad 6

aanbieders van maatschappelijke ondersteuning afspraken maken over het hanteren van outcomecriteria. Op deze manier wordt er gestuurd op effectiviteit en kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning naast prijs.

Ook wordt geborgd dat het college, naast de publicatie van cliëntervaringen op grond van artikel 2.5.1, rapporteert aan de gemeenteraad over de mate waarin vooraf gewenste resultaten daadwerkelijk behaald zijn.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks en de PvdA

Artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel b

25 → **93** (Bergkamp c.s.) over de toereikende hoogte van het persoonsgebonden budget om de door de cliënt gewenste zorg en ondersteuning in te kopen.

In artikel 2.1.3, tweede lid wordt geregeld dat gemeenten in de verordening zullen moeten bepalen op welke wijze de hoogte van het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld. Het wetsvoorstel geeft gemeenten de mogelijkheid om ten aanzien van verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners te differentiëren in de hoogte van het pgb. Met dit amendement beogen de indieners te regelen dat de hoogte van het persoonsgebonden budget toereikend moet zijn om de door de cliënt gewenste zorg en ondersteuning in te kopen.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.1.3, tweede lid

Artikel 3.1

83 (Van 't Wout c.s.) over het schrappen van de bepaling rondom bestuursstructuur en bedrijfsvoering alsmede over het toedelen van de verantwoordelijkheid voor klachtenregelingen aan aanbieders.

De indieners vinden het ongewenst dat iedere gemeenteraad verplicht wordt om bij verordening eisen te stellen met betrekking tot de afhandeling van klachten en de medezeggenschap. Dit zou voor gemeentebesturen en zorgaanbieders veel administratieve lasten met zich meebrengen. Bovendien zou er een ongelijk speelveld kunnen ontstaan voor aanbieders als gemeenten onderling verschillende of tegenstrijdige eisen stellen. Ook de bepaling dat gemeenten in de verordening in ieder geval bepalen welke eisen aan de bestuursstructuur en bedrijfsvoering van aanbieders worden gesteld zien de indieners als ongewenst. Hiermee worden doel en middel met elkaar verward. De indieners vinden dat gemeenten bij hun inkoop moeten letten op goede kwaliteit van zorg voor een goede prijs. Dat is het doel. Hoe aanbieders tot deze uitkomst komen, zoals keuzes op het gebied van bedrijfsvoering of bestuursstructuur, is het middel en is aan de zorgaanbieder. Aparte eisen stellen aan de interne keuzes die zorgaanbieders maken, heeft geen toegevoegde waarde. Bovendien herbergt deze bepaling het risico dat aanbieders die in verschillende gemeenten werkzaam zijn, te maken krijgen met verschillende eisen aan hun bestuursstructuur en bedrijfsvoering. Dat kan tot onwerkbaar situaties leiden voor zorgaanbieders.

Met dit amendement wordt de bepaling rondom bestuursstructuur en bedrijfsvoering geschrapt. Daarnaast regelt dit amendement dat gemeenten in de verordening kunnen bepalen ten aanzien van welke voorzieningen zij een klachtregeling of een regeling voor

datum 28 april 2014

blad 7

medezeggenschap vereist vinden. Vervolgens worden aanbieders die dergelijke voorzieningen leveren direct verantwoordelijk gemaakt voor het inrichten van deze regelingen voor hun cliënten. De regering krijgt de bevoegdheid om, indien het niveau van een vorm van maatschappelijke ondersteuning dit vereist, nadere eisen te stellen aan de regelingen.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66 en de PvdA

Artikel 2.1.3, derde lid

72 → 99 (Bergkamp/Otwin van Dijk) over het betrekken van cliënten of hun vertegenwoordigers bij de uitvoering van de wet.

In artikel 2.1.3, derde lid wordt geregeld dat de gemeente in een verordening moet vast leggen hoe ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de wet. De indieners achten van belang in de wet expliciet vast te leggen dat in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers dienen te worden betrokken. Dit sluit ook aan bij het VN-verdrag in zake de rechten van personen met een handicap, waar in de verplichting is opgenomen om met mensen met een handicap nauw te overleggen bij besluitvormingsprocessen die hen aangaan.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Diverse artikelen

41 (Van der Staaij c.s.) dat beoogt gemeenten een stimulans te geven om actief met partijen in de samenleving in gesprek te gaan over de manier waarop zij kunnen bijdragen aan de zorg voor elkaar.

Dit amendement maakt duidelijk dat niet alleen de gemeente hoeft te zorgen voor algemene maatregelen en algemene voorzieningen, maar ook anderen daarin een taak kunnen hebben. Hiermee wordt recht gedaan aan de talrijke private initiatieven die er nu al zijn van bijvoorbeeld vrijwilligers, kerken, bedrijven, maatschappelijke organisaties, woningcorporaties, welzijnsstichtingen en belangenorganisaties. Gemeenten krijgen met dit amendement een stimulans om actief met partijen in de samenleving in gesprek te gaan over de manier waarop zij kunnen bijdragen aan de zorg voor elkaar. Met de term «bevorderen» wordt duidelijk dat gemeenten initiatieven ook een steun in de rug kunnen geven, bijvoorbeeld door middel van cofinanciering.

Aangenomen. Voor: Groep Bontes/Van Klaveren, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks en de PvdA

Artikel 2.3.2, eerste lid

29 → 60 (Otwin van Dijk c.s) over betrekken van de mantelzorger bij het ondersteuningsplan.

Dit amendement beoogt de mantelzorger te betrekken bij het opstellen van het ondersteuningsplan. Gemeenten gaan via onder andere keukentafelgesprekken bekijken wat er aan zorg en ondersteuning nodig is nadat bij het college melding wordt gedaan van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. De mantelzorger moet hierbij worden betrokken zodat er ook aandacht kan worden besteed aan de mate waarin de mantelzorger

datum 28 april 2014

blad 8

inzetbaar is. Door vanaf het begin nadrukkelijk mee te nemen wat de mantelzorger wel en niet aan ondersteuning kan bieden, wordt overbelasting van de mantelzorger voorkomen.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks en de PvdA

Artikel 2.3.2

38 → **70** (Otwin van Dijk/Bergkamp) dat beoogt dat de cliënt zelf in staat wordt gesteld op een voor hem of haar passende wijze een persoonlijk plan op te stellen.

Dit amendement beoogt dat de cliënt zelf in staat wordt gesteld op een voor hem of haar passende wijze een persoonlijk plan op te stellen. In het plan kan de cliënt – al dan niet tezamen met zijn persoonlijke netwerk - de omstandigheden, bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, onderdelen a tot en met e, en de maatschappelijke ondersteuning die door hem wordt gewenst, beschrijven. De omstandigheden, bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, onderdelen a tot en met e, worden ingevolge het wetsvoorstel onderzocht door het college. Doordat de cliënt hieromtrent voorafgaand aan het onderzoek door het college een persoonlijk plan kan overleggen, is het college direct bekend met de wijze waarop de cliënt zelf vorm wil geven aan zijn persoonlijk arrangement dat nodig is om zelfredzaam te kunnen zijn en te participeren. Hiermee komt de regie bij de burger te liggen. Gebleken is dat de eigenaar van het probleem vaak, samen met mensen uit zijn omgeving, de sleutel voor de oplossing in handen heeft. Door de cliënt een persoonlijk plan te laten opstellen, wordt de eigen regie en de betrokkenheid van het sociale netwerk van cliënten in de WMO versterkt. Tevens draagt dit volgens de indieners bij aan de tevredenheid van cliënten over de zorg en ondersteuning die geboden wordt door de gemeente. Dit vereist wel transparantie van gemeenten over de wijze waarop het resultaat van het onderzoek wordt opgesteld.

Cliënten zijn zelf regievoerder en eigenaar van hun persoonlijk plan. Er is een breed scala aan zelfregie instrumenten beschikbaar. Om uitvoering te geven aan dit amendement kan worden aangesloten bij de bestaande praktijk van persoonlijke plannen. Burgers hebben zelf de keuze op welke wijze en met welk(e) instrument(en) of methodiek(en) zij hun persoonlijke plan willen vormgeven.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks en de PvdA

Artikel 2.3.2

81 → **100** (Bergkamp/Voortman) dat regelt dat het college de cliënt voorafgaand aan het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, wijst op het feit dat voor iedere cliënt cliëntenondersteuning beschikbaar is.

De indieners beogen met dit amendement te regelen dat het college de cliënt voorafgaand aan het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, wijst op het feit dat voor iedere cliënt cliëntenondersteuning beschikbaar is.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

datum 28 april 2014

blad 9

Artikel 2.3.2, tweede lid, onder f

110 → **154** (Keijzer) over het beperken van het doen van het onderzoek naar de eigen bijdrage tot het geen bepaald wordt in artikel 2.1.4.

De regering is van mening dat het inkomen of vermogen van mensen geen rol mag spelen bij de afweging of iemand Wmo-ondersteuning krijgt. Desalniettemin is het wetsvoorstel daar niet glashelder over. Met dit amendement beoogt de indiener te bewerkstelligen dat in het onderzoek zoals bedoeld in artikel 2.3.2 niet verder gegaan wordt dan te bezien wat de eigen bijdrage is die cliënten dienen te bepalen ingevolge artikel 2.1.4.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.2, vijfde lid

78 → 146 (Baay-Timmerman/Bergkamp) dat regelt dat er altijd een schriftelijk verslag van het onderzoek wordt opgesteld.

Met dit amendement wordt bewerkstelligd dat er altijd een schriftelijk verslag van het onderzoek wordt opgesteld. Verwijderd is de bepaling dat de cliënt kan aangeven hier geen prijs op te stellen. Indiener acht het van groot belang dat ten allen tijde een schriftelijke weergave van het onderzoek wordt opgesteld. Zo zijn voor beide partijen de gemaakte afspraken aantoonbaar.

Aangenomen. Voor: de ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.5, derde en vierde lid

89 (Otwin van Dijk/Van 't Wout) over het vastleggen dat de verplichting voor het college tot het onder omstandigheden verstrekken van een maatwerkvoorziening qua zekerheid voor de cliënt niet verschilt van de bedoeling van de compensatieplicht in de 'oude' Wmo. De voorgestelde wijziging van artikel 2.3.5 legt in aansluiting bij hetgeen in de nota naar aanleiding van het van verslag is opgemerkt, in de tekst van het wetsvoorstel vast dat de verplichting voor het college tot het onder omstandigheden verstrekken van een maatwerkvoorziening qua zekerheid voor de cliënt niet verschilt van de bedoeling van de compensatieplicht in de 'oude' Wmo.

Uit de tekst blijkt dat de nadruk niet ligt op het compenseren van een gebrek, maar op het versterken van zelfredzaamheid en participatie. Het spreekt voor zich dat de door het college genomen beslissing zal moeten berusten op een zorgvuldige motivering die inzicht biedt in de keuzes die zijn gemaakt. Met een voor de cliënt kenbare en begrijpelijke motivering krijgt deze inzicht in die keuzes. De cliënt die het daar niet mee is, kan die ook bij het college ter discussie te stellen door het indienen van een bezwaarschrift.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.5, vijfde lid

24 (Van der Staaij/Dik-Faber) over de keuzevrijheid en eigen regie van mensen om te kiezen voor zorg en ondersteuning die aansluit bij hun godsdienstige gezindheid, levensovertuiging en culturele achtergrond.

De indieners hechten aan de keuzevrijheid en eigen regie van mensen om te kiezen voor zorg en ondersteuning die aansluit bij hun godsdienstige gezindheid, levensovertuiging

datum 28 april 2014

blad 10

en/of culturele achtergrond. De kans dat ondersteuning succesvol is, wordt namelijk aanzienlijk groter als de ondersteuning aansluit bij de belevingswereld van de inwoner. Met dit amendement wordt daarom geregeld dat de maatwerkvoorziening daar zoveel mogelijk op afgestemd wordt. Een vergelijkbare bepaling is in de Jeugdwet opgenomen.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, D66, GroenLinks, de PvdA en de PvdD

Artikel 2.3.6, tweede lid

73 (Bergkamp) over het scheppen van duidelijkheid over het recht op een pgb.

In de formulering van artikel 2.3.6, tweede lid, aanhef lijkt het woord "slechts" een onnodige en overbodige inperking van het recht een op persoonsgebonden budget te suggereren. De indiener stelt daarom voor het woord in de aanhef te schrappen. Het artikel wordt daarmee ook in lijn gebracht met artikel 8.1.1 van de Jeugdwet.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA en de PvdD

Artikel 2.3.6, tweede lid

104 (Bergkamp/Van 't Wout) over het nader expliciteren van goede kwaliteit als bedoeld artikel 3.1, tweede lid.

Artikel 3.1 bepaalt dat de aanbieder van een voorziening er zorg voor draagt dat de voorziening van goede kwaliteit is. Een aanbieder is een natuurlijke of rechtspersoon die jegens het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren. De persoon die met een pgb door de cliënt wordt betaald, heeft jegens deze een verplichting en niet jegens het college. Het wetsvoorstel bepaalt dat het college bij het toekennen van een pgb moet toetsen of de in te kopen ondersteuning van goede kwaliteit is. De indieners van dit amendement vinden het evenwel van belang dat nadrukkelijker tot uiting komt hoever deze toets gaat. Daarom wordt ervoor gekozen de invulling van wat wordt verstaan onder goede kwaliteit, als bedoeld in het tweede lid van artikel 3.1, te expliciteren. Het college moet derhalve, bij het verzoek van de cliënt om hem een pgb te verstrekken, beoordelen of de derde die de ondersteuning zal bieden, dat veilig, doeltreffend en cliëntgericht doet.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.6, tweede lid, onderdeel b

66 → 71 → 101 → 102 → **103** (Voortman c.s.) over gelijktrekking van de formulering omtrent toegang tot het pgb.

Wie zorg nodig heeft, hoort zoveel mogelijk ruimte te krijgen om die zorg naar eigen wens in te vullen. Om die keuzevrijheid te borgen is een gelijkwaardige toegang tot het persoonsgebonden budget en zorg in natura belangrijk. Door artikel 2.3.6, tweede lid, onderdeel b, te wijzigen, worden het persoonsgebonden budget en de maatwerkvoorziening gelijkwaardige alternatieven, meer dan in het huidige wetsvoorstel. Door met dit amendement wel een motivatie-eis te behouden, wordt ook geborgd dat duidelijk is dat het de beslissing van de aanvrager zelf is om een persoonsgebonden budget aan te vragen. De formulering van dit amendement spreekt meer dan de

datum 28 april 2014

blad 11

oorspronkelijke bepaling uit dat het de aanvrager is die bepaalt dat hij gebruik wil maken van een persoonsgebonden budget.

Daarnaast zijn de indieners van mening dat de toegang tot het persoonsgebonden budget en de randvoorwaarden die daarvoor gelden, zoveel mogelijk gelijk moeten zijn in de verschillende wetten waarin de zorg is ondergebracht. Daarom kiezen indieners ervoor met voorliggend amendement, net als in het wetsvoorstel Wet langdurige zorg, een motivatie-eis op te nemen, zij het positiever geformuleerd dan in het huidige voorstel voor de tekst van de Wet langdurige zorg

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA en de PvdD

Artikel 2.3.6, tweede lid

113 (Voortman) dat regelt dat kwaliteitseisen die aan zorg in natura worden gesteld niet één-op-één ook bij het persoonsgebonden budget opgelegd kunnen worden.

In de nota naar aanleiding van het nader verslag schrijft de staatssecretaris dat gewerkt wordt aan een handreiking over het persoonsgebonden budget, die helderheid zal bieden over de eisen die aan maatwerkvoorzieningen gesteld worden en de mate waarin deze toepasbaar zijn op het persoonsgebonden budget. Dat met de in het wetsvoorstel voorgestelde bepalingen niet wordt beoogd dat de eisen die aan maatwerkvoorzieningen in natura gesteld worden onverkort van toepassing verklaard worden op het persoonsgebonden budget, is dit wat de indiener betreft onvoldoende duidelijk.

Daarom wordt met de bepaling in voorliggend amendement stilliger uitgesproken dat kwaliteitseisen die aan zorg in natura worden gesteld niet één-op-één ook bij het persoonsgebonden budget opgelegd kunnen worden.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.6, derde lid

109 (Keijzer) over het scheppen van duidelijkheid over de voorwaarden t.a.v. het pgb.

In de memorie van toelichting is te lezen dat de voorwaarden die bij verordening bepaald gaan worden gaan over het tarief dat gaat gelden voor het persoonsgebonden budget.

Door dit op te nemen in de wet is de wetstekst duidelijker.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks en de PvdA

Artikel 2.3.6, vierde lid

23 (Van der Staaij/Voortman) over de mogelijkheid tot het gedeeltelijk weigeren van het persoonsgebonden budget.

Dit amendement brengt de wettekst op dit punt in overeenstemming met de Jeugdwet, zoals die luidt na het aangenomen amendement Bisschop/Voortman (Kamerstukken II 2013–2014, 33 684, nr. 55). De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college mag volgens de indieners niet bij voorbaat betekenen dat het college de verstrekking van een persoonsgebonden budget om die reden geheel kan weigeren. Dit amendement zorgt er daarom voor dat cliënten zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hem gewenste aanbieder duurder is dan het door het

datum 28 april 2014

blad 12

college voorgestelde aanbod. Het college kan het persoonsgebonden budget slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod.

Met algemene stemmen aangenomen

Artikel 2.6.1, tweede lid

Artikel 7.11, eerste lid

85 → **117** (Van der Staij/Van 't Wout) over het harmoniseren van de bevoegdheid om bij algemene maatregel van bestuur een samenwerkingsverplichting op te leggen met de formuleringen uit de Jeugdwet en de Participatiewet.

Met dit amendement wordt de bevoegdheid om bij algemene maatregel van bestuur een samenwerkingsverplichting op te leggen aan de colleges in een bepaald gebied geharmoniseerd met de formuleringen uit de Jeugdwet en de Participatiewet.

Voor de samenhangende uitvoering van de in de Wmo 2015 en daaraan gerelateerde wetten geregelde taken is het belangrijk dat colleges samenwerken in regio's. Het initiatief daarvoor ligt bij de colleges. Wanneer colleges er niet in slagen tot noodzakelijke samenwerking te komen dient de minister in de gelegenheid te zijn bij algemene maatregel van bestuur gebieden vast te stellen waarin colleges samenwerken. Dit amendement regelt dat die bevoegdheid slechts bestaat nadat de minister op overeenstemming gericht overleg heeft gevoerd met de betrokken colleges. Ten minste vier weken voordat een voordracht wordt gedaan voor de maatregel, wordt het ontwerp aan de Staten-Generaal overgelegd en aan een ieder bekend gemaakt.

Tevens wordt met dit amendement ten aanzien van de bevoegdheid om gemeentelijke samenwerking verplicht op te leggen een horizonbepaling van drie jaar opgenomen.

Daarmee wordt dit wetsvoorstel geharmoniseerd met de Jeugdwet en de Participatiewet.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.6.3

30 → **63** (Otwin van Dijk/Van 't Wout) over de mogelijkheid van mandatering aan professionals.

Dit amendement beoogt ook professionals die zijn betrokken bij de uitvoering van de WMO zoals de huisarts of de wijkverpleegkundige in staat te stellen rechten en plichten van de cliënt vast te stellen, indien dit in de aanpak van de gemeente op het gebied van de WMO past. Betrokken professionals hebben vaak veel kennis over de cliënt en kunnen vanuit hun deskundigheid goed inschatten welke zorg en/of ondersteuning nodig is voor de cliënt. Het college van een gemeente kan, indien zij dit wenselijk acht, ook deze professionals mandateren om beslissingen over rechten en plichten te nemen wanneer dit volgens het college bijdraagt aan een betere en efficiëntere vaststelling van rechten en plichten van de cliënt. Het college kan de professional verantwoordelijkheid laten afleggen over de genomen beslissingen en controle uitoefenen op de genomen beslissingen.

Aangenomen. Voor: van de PVV, Van Vliet, de SGP, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

datum 28 april 2014

blad 13

Artikel 2.6.5

155 → 156 → **160** (Voortman/Otwin van Dijk) over het overnemen van personeel.

Dit amendement dient ter versteviging van de positie van mensen werkzaam zijn bij aanbieders en het verbeteren van de continuïteit voor cliënten in de zorg die zij op grond van de Wmo2015 ontvangen. Het amendement beoogt dat de werknemers met behoud van sociale en cao rechten worden overgenomen.

Aangenomen. Voor: de PVV, de ChristenUnie, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 2.6.6

152 → **158** (Voortman/Otwin van Dijk) over het right to challenge.

Het wetsvoorstel regelt in artikel 2.1.3, derde lid, dat in de verordening moet worden geregeld op welke wijze ingezetenen worden betrokkene bij de uitvoering van de wet; de nadruk daarbij ligt op de betrokkenheid van de samenleving in de fase van de voorbereiding van het beleid en de verordening, inclusief het initiatiefrecht tot het doen van voorstellen en het geven van adviezen. Uit de bepaling blijkt al dat het wetsvoorstel er niet aan in de weg staat dat de gemeente maatschappelijke initiatieven (zgn. buurtinitiatieven) ook een belangrijke rol laat spelen bij de uitvoering van het beleid. Dat zal er in hoge mate toe kunnen bijdragen dat de doelstelling van de wet, vergroten van maatschappelijke participatie en meer eigen regie van burgers op de vormgeving van hun eigen ondersteuning beter wordt bereikt. Het is uiteraard van groot belang dat bij het besluit om delen van de taken van het college door anderen te laten uitvoeren, zorgvuldig wordt bezien welke waarborgen daarbij moeten worden getroffen. Die afweging kan in beginsel goed aan de gemeenten worden overgelaten.

In het verlengde daarvan maakt dit amendement het mogelijk bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen over vormen van inschakeling van buurtinitiatieven bij de uitvoering van het beleid. In de tekst is expliciet vastgelegd dat dit ook het uitvoeren van taken van het college kan betreffen. Daarmee is voorzien in de mogelijkheid om, indien daartoe aanleiding mocht bestaan, landelijk bepaalde eisen te stellen aan deze wijze van uitvoeren van de wet.

Het tweede lid bepaalt dat de te stellen voorwaarden in elk geval betrekking hebben op de eisen die gelden voor het door ingezetenen en maatschappelijke initiatieven laten uitvoeren van taken van het college en de wijze waarop - en aan de hand van welke criteria - de effecten worden geëvalueerd.

Het derde lid regelt dat het ontwerp van een amvb eerst moet worden voorgehangen middels een zware voorhang, alvorens in procedure te worden gebracht.

Hiermee wordt het, naar Brits voorbeeld, mogelijk dat op buurtniveau een right to challenge wordt toegepast. De indiener hecht veel waarde aan initiatieven van de burger en wil graag dat deze initiatieven ook tot uiting komen. Daarnaast kennen bewoners hun buurt, ze weten wat er speelt en spelen daar op in. Daarom moeten bewoners, georganiseerd de gemeente kunnen uitdagen om (een deel van) de zorg van de Wmo die door de gemeente wordt geleverd, beter uit te voeren dan de gemeente dat doet.

Bewoners krijgen het recht om de gemeente uit te dagen als ze denken dat ze de zorg in hun buurt beter kunnen verlenen dan de gemeente. Gemeenten zullen in hun beoordeling ook de sociale meerwaarde van bewonersinitiatieven meenemen. Immers, inwoners van een wijk beschikken over kennis over de wijk, over vrijwillige inzet en betrokkenheid van

datum 28 april 2014

blad 14

bewoners. Bewoners hoeven geen bod te doen op de gehele zorgtaak van de gemeente, ze kunnen ook een bod doen op een apart geografisch of thematisch perceel.

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Artikel 3.1, derde lid

Artikel 3.1

75 (Van 't Wout/Van der Staaij) dat regelt dat de algemene maatregel van bestuur waarin nadere eisen kunnen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen, aan een zware voorhang is onderworpen.

Met dit amendement wordt een zware voorhangbepaling geïntroduceerd ten aanzien van de algemene maatregel van bestuur die kan worden vastgesteld op grond van artikel 3.1, derde lid, van het wetsvoorstel.

Kern van voorliggend wetsvoorstel is gemeentelijke verantwoordelijkheid voor de maatschappelijke ondersteuning van hun inwoners. Zo staat in de memorie van toelichting expliciet vermeld dat gemeenten integraal verantwoordelijk worden voor de uitvoering van de wet, waaronder de kwaliteit van de geboden maatschappelijke ondersteuning. Ook staat aangegeven dat het wetsvoorstel bewust voorziet in een grote mate van beleidsvrijheid voor gemeenten. Gemeentelijke verantwoordelijkheid en beleidsvrijheid zijn daarmee fundamentele onderdelen van het wetsvoorstel. De voorgestelde AMvB kan potentieel een grote inbreuk doen op deze verantwoordelijkheid en beleidsvrijheid. Vanwege deze potentieel grote invloed op het karakter van de wet dient parlementaire betrokkenheid volgens de indieners vorm te krijgen via een zware voorhangbepaling.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks en de PvdA

Artikel 3.4

Artikel 7.8, eerste lid

74 → **118** (Van 't Wout/Van der Staaij) dat regelt dat geen verklaring omtrent het gedrag verplicht wordt gesteld voor de maatschappelijke ondersteuning.

Gemeenten zijn integraal verantwoordelijk voor de uitvoering van de maatschappelijke ondersteuning van hun inwoners, inclusief de kwaliteit van deze ondersteuning. De indieners zijn van mening dat gemeenten daarom – waar nodig – zelf moeten bepalen of zij een verklaring omtrent gedrag eisen van personen die beroepsmatig met cliënten in contact komen, en voor welke vormen van ondersteuning zij deze eisen stellen. Met dit amendement wordt daarom de bepaling die een verklaring omtrent gedrag verplicht stelt voor de maatschappelijke ondersteuning geschrapt. Gemeenten kunnen waar nodig deze eisen zelf opnemen in hun verordening.

Wel wordt met dit amendement de mogelijkheid geboden om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels te stellen over de situaties waarin een aanbieder, niet zijnde een aanbieder die hulpmiddelen of woningaanpassingen regelt, in het bezit moet zijn van een verklaring omtrent het gedrag (VOG) voor zijn werknemers die beroepsmatig in contact komen met zijn cliënten.

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, de ChristenUnie, de VVD en de PvdA

datum 28 april 2014

blad 15

Artikel 4.4.1

artikel 6.37

12 → 58 → **86** (Otwin van Dijk) over het wettelijk vastleggen van de samenwerking tussen gemeenten en verzekeraars.

Dit amendement beoogt samenwerking tussen gemeenten en verzekeraars wettelijk vast te leggen. Samenwerking tussen gemeenten en zorgverzekeraars is noodzakelijk om te komen tot een integraal beleid ten aanzien van maatschappelijke ondersteuning, eerstelijnszorg, welzijn, preventie en publieke gezondheidszorg.

Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de maatschappelijke ondersteuning en het bevorderen van een goede toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking en voor het bevorderen van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking, chronische psychische of psychosociale problemen, zodat burgers zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven. Extramurale verpleging en verzorging worden ondergebracht bij de zorgverzekeraar om een knip tussen lijfsgebonden zorg te voorkomen. Samenwerking tussen gemeenten en verzekeraars is onmisbaar voor cliënten die zowel op basis van de WMO als de zorgverzekeringswet zorg en ondersteuning thuis nodig hebben om in de eigen leefomgeving te kunnen blijven.

Om zowel gemeenten en verzekeraars aan te sporen tot samenwerking en om de samenwerking te vergemakkelijken als één van de beide partijen minder bereidwillig is tot samenwerking, wordt deze samenwerking wettelijk vastgelegd. Gemeenten nemen in een verordening op hoe de samenwerking met verzekeraars praktisch wordt vormgegeven

Aangenomen. Voor: de PVV, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel 2.2.4, paragraaf 2

77 (Dik-Faber) dat regelt dat gemeenten in hun verordening dienen op te nemen waar een aanvraag voor maatschappelijke ondersteuning ingediend kan worden.

De indiener van dit amendement meent dat het noodzakelijk is voor inwoners van een gemeente om niet alleen te weten op welke wijze een aanvraag voor maatschappelijke ondersteuning verloopt, maar dat zij ook weten waar zij hun aanvraag voor maatschappelijke ondersteuning kunnen indienen. Het zal namelijk per gemeente verschillen waar een aanvraag ingediend kan worden. De indiener wil voorkomen dat men voor een aanvraag van het ene naar het andere loket gestuurd wordt. De mogelijkheden hiervoor zijn voor gemeenten talrijk. De indiener meent dat het daarom van belang is dat zowel cliënten als betrokken welzijnsorganisaties weten waar de aanvraag voor maatschappelijke ondersteuning dient plaats te vinden. Dit amendement regelt dat gemeenten dit in de verordening dienen op te nemen.

Ingetrokken

Artikel 1.2.1

112 (Siderius/Van Gerven) over het recht op woningaanpassingen.

In de Wet langdurige zorg (Wlz) is geregeld dat woningaanpassingen voor cliënten tot 18 jaar geregeld zijn. Indien een persoon meerjarig is en een indicatie heeft voor de Wet langdurige zorg maar ervoor kiest om thuis te blijven wonen midden in de samenleving,

datum 28 april 2014

blad 16

heeft die persoon geen recht op woningaanpassingen. Om het adagium van langer thuis te kunnen blijven wonen gestand te toen, regelt dit amendement dat ook deze personen via de Wet maatschappelijke ondersteuning een woningaanpassing kunnen aanvragen.

Ingetrokken

Diverse artikelen

32 → 140 → **145** (Siderius/ Van Gerven) dat regelt dat zorgvragers geen eigen bijdrage hoeven te betalen voor zorg en voorzieningen op basis van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Dit amendement regelt dat zorgvragers in principe geen eigen bijdrage hoeven te betalen voor zorg en voorzieningen op basis van dit wetsvoorstel. De indieners zijn van mening dat er geen financiële drempel kan worden opgeworpen voor noodzakelijke zorg en voorzieningen die mensen nodig hebben. Het zorgstelsel dient voor iedere Nederlander vrij toegankelijk te zijn onafhankelijk van de dikte van iemands portemonnee. Bovendien kan het bureaucratische circus dat gemoeid gaat met de inning van de eigen bijdragen grotendeels worden gestopt. De aandacht kan daarmee weer uit gaan naar de kwaliteit van zorg. Een uitzondering op het schrappen van de eigen bijdrage geldt voor de situatie waarin een woningaanpassing wordt georganiseerd en deze woningaanpassing resulteert in een waardevermeerdering van het huis.

Verworpen. Voor: de PvdD en de SP

Artikel 1.1.1, dertiende gedachtestreepje

90 (Agema) dat bewerkstelligt dat inwonende kinderen die jonger zijn dan 15 jaar niet kunnen worden gezien als "gebruikelijke hulp" als bedoeld in het wetsvoorstel.

Met dit amendement wordt bewerkstelligd dat inwonende kinderen die jonger zijn dan 15 jaar niet kunnen worden meegerekend als "gebruikelijke hulp" als bedoeld in het wetsvoorstel. Kinderen uit een gezin waarvan één van de ouders hulpbehoevend is, leveren al veel meer hand en spandiensten dan kinderen van dezelfde leeftijd uit een "gezond" gezin. Kinderen moeten ook nog gewoon kind kunnen zijn

Verworpen. Voor: de PVV, de PvdD en de SP

Diverse artikelen

14 (Siderius/Van Gerven) over het verplichte basistarief voor huishoudelijke verzorging. Dit amendement regelt dat gemeenten verplicht worden om een basistarief te hanteren voor de huishoudelijke verzorging in de Wet maatschappelijke ondersteuning. De indieners achten het van groot belang dat er geen concurrentie op prijs komt en dat de nadruk komt te liggen op de kwaliteit van zorg. De indieners kiezen ervoor om de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 aan te laten sluiten bij het Voorstel van wet van het lid Leijten tot wijziging van de Wet maatschappelijke ondersteuning ter bevordering van de kwaliteit van de huishoudelijke verzorging en ter invoering van basistarieven voor de huishoudelijke verzorging (31 347). Dit betekent dat er door gemeenten voor de huishoudelijke verzorging een basistarief moet worden vastgesteld op basis van kwaliteit.

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

datum 28 april 2014

blad 17

Artikel 2.1.1, eerste lid

19 (Keijzer) over het opnemen van het compensatiebeginsel in de Wmo 2015. De huidige Wmo kent het compensatiebeginsel. De conceptwet Wmo 2015 kent dit niet en is volgens de Memorie van Toelichting een wet met als bedoeling «geen voorziening te treffen, tenzij». De indiener hecht aan het compensatiebeginsel vanwege de duidelijkheid die dat geeft wat van de gemeente verlangd wordt en omdat deze tegenover de plichten van burgers ook rechten stelt.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c

80 (Keijzer) dat regelt dat artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, vervalt. Indiener is van mening dat de Wmo 2015 te veel extra regels oplegt aan gemeenten en zorginstellingen. Artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, maakt mogelijk dat in de verordening eisen gesteld worden aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. Artikel 3.1 regelt dit echter al uitgebreid, inclusief een mogelijkheid tot nadere regelgeving.

Verworpen. Voor: het CDA

Artikel 2.1.3, derde lid

69 (Voortman) waarmee de term "ingezetenen" uit artikel 2.1.3 wordt verduidelijkt. Met dit amendement wordt verduidelijkt dat onder "ingezetenen" die worden betrokken bij de uitvoering van de wet, in ieder geval wordt verstaan cliënten of hun vertegenwoordigers en mantelzorgers en hun representatieve organisaties.

Om te garanderen dat in ieder geval cliënten en hun vertegenwoordigers en mantelzorgers worden betrokken bij de uitvoering van de wet, wordt met dit amendement de wetstekst daarop aangepast. Bij het ratificeren van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap zal de regering namelijk de verplichting op zich nemen om met mensen met een handicap nauw te overleggen bij besluitvormingsprocessen die hen aangaan en hen daar via hun representatieve organisaties actief bij te betrekken. Met voorliggend amendement wordt geregeld dat zij ook door gemeenten expliciet betrokken worden bij de wijze waarop zij uitvoering geven aan voorliggend wetsvoorstel.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.1.4

16 → 57 → **148** (Keijzer) waarmee de regels voor algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen gelijk worden getrokken en over toepassing van een anticumulatiebepaling op vorderingen krachtens deze wet en de AWBZ door het CAK. Dit amendement regelt verschillende zaken. Ten eerste worden de regels die op grond van artikel 2, tweede lid, onderdeel b, bij gemeentelijke verordening voor algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen kunnen worden gesteld, gelijk getrokken. Dit gebeurt door "maatwerkvoorzieningen" steeds te vervangen door "voorzieningen", waaronder zowel maatwerkvoorzieningen als algemene voorzieningen worden begrepen. Hiermee wordt bereikt dat ook bij de vaststelling van de eigen bijdrage voor algemene voorzieningen rekening kan worden gehouden met het eigen vermogen en inkomen van de cliënt. In het wetsvoorstel is dit niet het geval en beslist de aanbieder van de algemene

datum 28 april 2014

blad 18

voorziening zelf over de hoogte van de eigen bijdrage, los van de achtergrond van de cliënt.

Ten tweede worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur (amvb) niet meer alleen regels gesteld over o.a. de hoogte en manier van invordering voor maatwerkvoorzieningen, maar ook voor algemene voorzieningen. Deze amvb wordt voorgehangen aan de Kamer.

Ten derde past het CAK een anticumulatiebepaling toe op vorderingen krachtens deze wet en de AWBZ (in de toekomst de Wlz). Deze anticumulatiebepaling ziet niet alleen op vorderingen op een individueel persoon, maar tevens op vorderingen op diens echtgenoot en minderjarige kinderen. Wanneer deze vorderingen een bij amvb vastgesteld maximum overschrijden, worden zij verminderd met het bedrag dat boven het vastgestelde maximum uitkomt. Bij amvb worden hieromtrent nadere regels gesteld. Vanwege de technische aard van deze nadere regels verdient het de voorkeur de normering van de verrekening in lagere regelgeving op te nemen.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS en GroenLinks

Artikel 2.1.4

55 (Keijzer) dat regelt dat ten aanzien van een rolstoel geen eigen bijdrage is verschuldigd.

De indiener is van mening dat een rolstoel een elementaire basisvoorziening is, wezenlijk anders dan de overige verstrekkingen in de Wmo. De reden hiervoor is dat er bij de verstrekking van een rolstoel sprake is van praktische noodzaak. Een rolstoel kan noodzakelijk zijn indien een persoon geen andere mogelijkheid heeft om zich in huis of buiten de deur te verplaatsen. Daarom is terecht in de Wet Voorzieningen Gehandicapten (WVG) geen eigen bijdrage voor een rolstoel gevraagd. Ook in de huidige Wmo die sinds 2007 van kracht is, is de rolstoel uitgezonderd van de eigen bijdrageregeling. De indiener wil deze uitzondering behouden in de nieuwe Wmo 2015.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.1.7

20 → 59 (Siderius/Van Gerven) over het verplichten van gemeenten om een tegemoetkoming voor meerkosten te verstrekken voor chronisch zieken en beperkten. Dit amendement regelt dat gemeenten verplicht zijn om een tegemoetkoming te verstrekken voor de meerkosten van chronisch zieken en mensen met een beperking. Mensen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen worden financieel benadeeld door het afschaffen van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten en door het afschaffen van de regeling Compensatie eigen risico. Het is redelijk om gemeenten te verplichten een lokale tegemoetkoming te verstrekken voor deze meerkosten, gezien de forse financiële opgaven waar chronisch zieken en mensen met een beperking voor staan. Gemeenten worden verplicht om hiervoor een verordening met duidelijk criteria op te stellen, zodat mensen die chronisch ziek zijn of een beperking hebben hieraan ook rechten kunnen ontleen.

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

datum 28 april 2014

blad 19

Artikel 2.2.4

Artikel 2.3.1

91 (Agema) dat onder andere regelt dat het college ervoor zorgdraagt dat met ingezetenen die 80 jaar of ouder zijn, ieder jaar contact wordt gezocht om te bekijken of het treffen van een algemene voorziening noodzakelijk is.

Met dit amendement wordt geregeld dat het college ervoor zorgdraagt dat met ingezetenen die 80 jaar of ouder zijn, ieder jaar contact wordt gezocht om te bekijken of het treffen van een algemene voorziening noodzakelijk is. Eventueel bezoek vindt uiteraard slechts plaats indien de ingezetene van 80 jaar of ouder dit wenst. Degene door wie de ingezetene van 80 jaar of ouder wordt bezocht, zal direct beoordelen of tevens behoefte bestaat aan een maatwerkvoorziening. Indien dit het geval is, wordt informatie over het aanvragen van een dergelijke maatwerkvoorziening verschaft. Dit om te voorkomen dat er mensen tussen wal en schip raken.

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.1

42 (Siderius/Van Gerven) dat voorziet in een recht op zorg en individuele voorzieningen. Dit amendement geeft mensen een recht op zorg en een recht op individuele voorzieningen, zoals huishoudelijke verzorging, begeleiding, dagbesteding, woonvoorzieningen, rolstoelen, vervoersvoorzieningen of een parkeerkaart voor mensen met een beperking. De indieners beogen met dit amendement de willekeur en de grote verschillen in zorg- en voorzieningenniveau tussen gemeenten te beperken. Bovendien ontstaat er rechtsgelijkheid en rechtszekerheid, worden klachten- en bezwaarprocedures vergemakkelijkt en wordt juridisering voorkomen. Met dit recht op zorg kunnen mensen met een beperking in heel Nederland meedoen en worden ze niet gehinderd door lokale obstakels.

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Diverse artikelen

39 → **67** (Keijzer) dat regelt dat het onderzoek van het college niet hoeft te worden afgewacht, maar dat direct een aanvraag om een maatwerkvoorziening kan worden ingediend.

Met dit amendement wordt artikel 2.3.2 aangepast, waarin is geregeld dat pas na afronding van het onderzoek van het college een persoon een aanvraag om een maatwerkvoorziening kan indienen. De indiener beoogt met het schrappen van artikel 2.3.2, zesde lid, te regelen dat het onderzoek niet hoeft te worden afgewacht, maar dat direct een aanvraag om een maatwerkvoorziening kan worden ingediend.

Omdat de uitkomst van het onderzoek niet meer hoeft te worden afgewacht voordat een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan worden ingediend, past dit amendement ook de termijnen in artikel 2.3.2 en 2.3.5 aan. In plaats van een periode van zes weken waarbinnen het onderzoek moet plaatsvinden en een periode van twee weken waarbinnen het college moet reageren op een aanvraag voor een maatwerkvoorziening, dienen het onderzoek en de beslissing op de aanvraag gezamenlijk binnen acht weken te worden afgerond. Afhankelijk van de omstandigheden van het geval kan het college dan zelf inschatten binnen welke termijn het onderzoek wordt afgerond en – indien van toepassing

datum 28 april 2014

blad 20

– een beschikking op de aanvraag wordt gegeven. Voorwaarde is wel dat de termijn van in totaal acht weken niet wordt overschreden.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.2

Artikel 2.3.5

157 (Siderius/Van Gerven) dat regelt dat professionals een bindend advies geven over de verstrekking van een maatwerkvoorziening.

Dit amendement regelt dat (BIG-geregistreerde) professionals adviseren over de vraag of, en zo ja welke, maatwerkvoorziening iemand nodig heeft, gedurende het onderzoek dat de gemeente instelt, zodra een persoon een aanvraag doet voor een maatwerkvoorziening uit het voorliggende wetsvoorstel. Wanneer de professional adviseert dat een maatwerkvoorziening verstrekt dient te worden, rust op het college de verplichting dit advies te volgen en de maatwerkvoorziening te verstrekken. De indieners zijn van mening dat een professional, iemand met de benodigde kennis en expertise het beste kan beoordelen welke- en hoeveel zorg iemand nodig heeft.

Verworpen. Voor: de PVV, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.2

Artikel 2.3.5

43 (Keijzer) over het rekening houden met het evenwicht tussen draagkracht en draaglast voor mantelzorgers en andere personen uit het sociale netwerk van de cliënt bij de beoordeling van de aanvraag voor een maatwerkvoorziening.

Dit amendement regelt dat het college in het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 ook dient te kijken naar het evenwicht tussen de draagkracht en draaglast van mantelzorgers en personen uit het sociale netwerk van de cliënt. In aansluiting hierop regelt het amendement dat, wanneer de cliënt, de mantelzorger of personen uit het sociale netwerk van de cliënt bij de aanvraag van een maatwerkvoorziening in redelijkheid stellen dat de mantelzorger of personen uit het sociale netwerk van de cliënt niet verder kunnen worden belast, het college bij het beoordelen van deze aanvraag er in ieder geval van uit gaat dat de cliënt niet met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk in staat is tot zelfredzaamheid of participatie.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.3.6, tweede lid, onderdeel b

17 → 22 → 51 → **111** (Keijzer) over de gelijkwaardige positie van het pgb naast de voorziening in natura.

De indieners hechten vanwege de keuzevrijheid van de burger aan een gelijkwaardige positie van het persoonsgebonden budget naast de voorziening in natura. De conceptwet Wmo 2015 kent in artikel 2.3.6, tweede lid, onder b, een toetsgrond waardoor cliënt zich gemotiveerd op het standpunt dient te stellen dat de maatwerkvoorziening die wordt geleverd door een aanbieder, door hem niet passend wordt geacht. Dit is ter beoordeling aan de gemeente. Met het schrappen van artikel 2.3.6, tweede lid, onder b, wordt duidelijk dat een PGB een gelijkwaardig alternatief is.

Verworpen. Voor: de PVV, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, 50PLUS, D66 en GroenLinks

datum 28 april 2014

blad 21

Artikel 2.6.1

107 (Keijzer) over het schrappen van de mogelijkheid om nadere regels te stellen over de samenwerking tussen colleges.

In artikel 2.6.1 is geregeld dat colleges met elkaar samenwerken, indien dat voor een doeltreffende en doelmatige uitvoering van de wet nodig is.

In de Memorie van Toelichting van het wetsvoorstel staat al aangegeven dat daar waar de benodigde samenwerking onvoldoende is, het interbestuurlijk toezicht in beginsel voldoende is. De delegatiebepaling van het tweede, derde en vierde lid van het artikel is als stok achter de deur opgenomen.

Naar de mening van de indiener is het onnodig de mogelijkheid van aanvullende voorwaarden aan samenwerking te stellen.

Verworpen. Voor: de fractie van het CDA

Artikel 2.6.4

Artikel 2.6.5

114 (Siderius/Van Gerven) over het niet aanbesteden van huishoudelijke verzorging, dagbesteding, begeleiding en persoonlijke verzorging.

Met dit amendement wordt geregeld dat als het dienstverlening betreft waarbij hulpverleners diensten of zorg verlenen deze dienstverlening niet kan worden aanbesteed. Dit betreft onder andere huishoudelijke verzorging, dagbesteding, begeleiding en persoonlijke verzorging. Indieneren zijn van mening dat persoonlijke hulpverlening niet aan de tucht van de markt moet worden blootgesteld. Ervaringen met betrekking tot de huishoudelijke verzorging hebben laten zien dat dit ten koste kan gaan van de kwaliteit en continuïteit van zorg, waarbij hulpbehoevenden teveel verschillende hulpverleners over de vloer kregen. Door de scherpe prijsconcurrentie daalde het gemiddelde opleidingsniveau van de hulpverleners die zorg leverden en verslechterden de inkomens van de hulpverleners, waarbij loondump plaatsvond en een race naar de bodem met betrekking tot kwaliteit en prijs. Ook werkt het marktmechanisme niet omdat zorgpersoneel in het belang van hun patiënten/cliënten doorgaans hun hulp blijven bieden ook al zijn hun arbeidsvoorwaarden fors verslechterd. In de zorg is immers het stakingsmiddel een minder goed bruikbaar middel om voor je rechten op te komen. Tevens wordt met dit amendement geregeld dat wanneer de dienstverlening van de ene zorgaanbieder naar de ander overgaat er een overnameverplichting van het personeel voor de nieuwe zorgaanbieder bestaat met behoud van de bestaande rechten en arbeidsvoorwaarden, vergelijkbaar met de Wet personenvervoer wanneer een concessie overgaat van de ene naar de andere aanbieder. Hierdoor wordt voorkomen dat als de dienstverlening van de ene naar de andere zorgaanbieder overgaat dat dit gaat ten koste van het personeel. Tevens vormt deze bepaling een extra waarborg voor behoud van kwaliteit en continuïteit van de geboden dienstverlening

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

datum 28 april 2014

blad 22

Artikel 2.6.4, tweede lid

79 (Siderius/Van Gerven) over het verbod op aanbesteding aan aanbieders waarvan de bestuurders meer verdienen dan de maximum salarisschaal die per CAO voor hun sector is afgesproken.

Dit amendement regelt dat gemeenten zorg niet kunnen uitbesteden aan aanbieders waarvan de bestuurders meer verdienen dan de maximum salarisschaal zoals overeengekomen in de CAO die voor hun sector geldt. Hiermee wordt voorkomen dat geld dat bestemd is voor goede zorg, verdwijnt in exorbitante salariering van bestuurders. Buitensporige salarissen van zorgbestuurders zijn onverkoopbaar in een sector waar zorgmedewerkers dagelijks worden bedreigd met ontslag of het inleveren van salaris.

Verworpen. Voor: de PVV, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.6.4, tweede lid

98 (Agema) dat regelt dat het college de overheidsopdracht slechts gunt aan een aanbieder wiens overhead ten hoogste zeven procent bedraagt.

Met dit amendement wordt geregeld dat het college een overheidsopdracht slechts gunt aan een aanbieder wiens overhead ten hoogste zeven procent bedraagt. Onder overhead wordt hier verstaan de kosten van het ondersteunend personeel zoals financiële administratie, secretaresse, afd. P&O, clustermanagers, locatiehoofden enz.

Verworpen. Voor: de PVV, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.6.4

47 (Siderius/Van Gerven) over het verbieden van elektronische veilingen tijdens de aanbestedingsprocedure.

Dit amendement maakt het onmogelijk voor gemeenten om zorgveilingen te organiseren voor zorg en voorzieningen in het kader van een aanbestedingsprocedure van de Wet maatschappelijke ondersteuning. Een online zorgveiling legt de nadruk op de prijsconcurrentie en dat is onwenselijk. Huishoudelijke verzorging, begeleiding, dagbesteding, woonvoorzieningen, rolstoelen, vervoersvoorzieningen of een parkeerkaart voor mensen met een beperking zijn geen handelswaar maar moeten worden geselecteerd op basis van kwaliteit. De huishoudelijke verzorging per afslag veilen is volgens de indieners onacceptabel en een toewijzingsinstrument dat in Nederland verboden dient te worden.

Verworpen. Voor: de PVV, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.6.5, eerste lid

5 → **153** (Voortman/Siderius) over het verplicht overnemen van personeel.

Een verplichting tot overleg over de overname van personeel van de oude aanbieder bij het gunnen van een overheidsopdracht voor het leveren van een voorziening aan een nieuwe aanbieder, is wat de indiener betreft te vrijblijvend. Dit amendement dient ter versteviging van de positie van de mensen die werkzaam zijn bij aanbieders en het verbeteren van de continuïteit van zorg voor cliënten. Het amendement beoogt dat de werknemers met behoud van sociale en cao rechten worden overgenomen.

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

datum 28 april 2014

blad 23

Artikel 2.6.5, tweede lid

94 (Agema) dat het instellen van een "zomerstop" in de zorgverlening onmogelijk maakt. In artikel 2.6.5, tweede lid, van het wetsvoorstel wordt bepaald dat het college bij het verlenen van een overheidsopdracht rekening houdt met de mate waarin de aanbieder zorg draagt voor continuïteit in de hulpverlening tussen degenen aan wie een maatwerkvoorziening wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. Dit amendement voegt hieraan toe dat het college bij de aanbesteding tevens rekening houdt met de mate waarin de aanbieder zorg draagt voor de continuïteit in de hulpverlening wat betreft de duurzame voortzetting van de levering van de maatwerkvoorziening. Dit betekent dat het instellen van een "zomerstop" in de zorgverlening onmogelijk wordt. Bij ziekte of vakantie van uitvoerende medewerkers zal de aanbieder vervanging voor deze krachten dienen te regelen. Dit dient op het moment van aanbesteding al duidelijk te zijn.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.6.5, tweede lid

106 (Keijzer) over het schrappen van de mogelijkheid om nadere regels te stellen over de relatie cliënt-hulpverlener.

In artikel 2.6.5 wordt het college verplicht bij het verlenen van een opdracht tot het leveren van maatwerkvoorzieningen rekening te houden met de mate waarin de aanbieder waarborgen treft ter continuering van de relatie tussen de cliënt en de hulpverlener. Dit amendement ziet op de mogelijkheid die in het tweede lid is opgenomen om bij Algemene Maatregel van Bestuur hierover nadere regels te stellen, zoals de noodzaak tot overleg. De indiener is van mening dat de continuering van de relatie tussen cliënt en hulpverlener in veel gevallen belangrijk is. Het is dan ook goed dat het college bij het verlenen van maatwerkvoorzieningen hiermee rekening moet houden, zoals in het eerste deel van dit artikel wordt verwoord.

Het is naar mening van de indiener echter niet nodig om de mogelijkheid open te houden om hier nadere regels aan te stellen. Gemeenten zijn immers goed in staat om zelf duidelijkheid te verschaffen wat er van een aanbieder gevraagd wordt.

Verworpen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie en de VVD

Artikel 2.6.6

Artikel 6.36

97 (Agema) dat regelt dat werkzaamheden die voortkomen uit de verstrekking van een voorziening door het college niet worden aangemerkt als onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden of onbeloonde additionele werkzaamheden als bedoeld in de Participatiewet.

Dit amendement regelt dat de plicht tot het verrichten van maatschappelijke nuttige activiteiten (de zogenaamde tegenprestatie in de bijstand), zoals opgenomen in de Participatiewet, nooit kan worden ingezet om professionele zorgtaken in het kader van dit wetsvoorstel over te nemen. Ook regelt dit amendement dat het college een persoon die bijstand ontvangt en voor wie de kans op inschakeling in het arbeidsproces gering is, geen onbeloonde additionele werkzaamheden kan laten verrichten indien die onbeloonde additionele werkzaamheden voortkomen uit de verstrekking van een voorziening als bedoeld in deze wet. Werken in de zorg moet een bewuste keuze zijn en niet omdat het

datum 28 april 2014

blad 24

moet als tegenprestatie in de bijstand of omdat inschakeling in het arbeidsproces gering is. Het gaat hier tenslotte om werken met kwetsbare mensen.

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 2.6.7

119 (Voortman) dat ziet op de toerusting van mensen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen voor overleg op lokaal en regionaal niveau over besluitvormingsprocessen die hen aangaan.

Met voorliggend amendement wil indiener bereiken dat mensen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen worden toegerust voor overleg op lokaal en regionaal niveau over besluitvormingsprocessen die hen aangaan, bij zowel het gemeentelijk beleid, als bij het beleid van het UWV en de Zorgkantoren en aanbieders van zorg en dienstverlening die met publieke middelen gefinancierd wordt. Op veel levensterreinen van mensen met een beperking wordt beleid gemaakt door de gemeenten al dan niet in regionale samenwerking en in samenwerking met andere partners (o.a. verzekeraars). Ook uitvoeringsorganisaties als het UWV en de zorgkantoren maken beleid dat mensen met een handicap aangaat. Voor een evenwicht in het spel tussen overheid en instellingen enerzijds en de burger anderzijds is het van belang dat de burger zich kan toerusten. Met voorliggend amendement worden patiëntenorganisaties op landelijk niveau en in de regio in staat gesteld om mensen met een beperking te ondersteunen bij hun inspraak. De ondersteuning van deze inspraak is ook toegankelijk voor mensen die geen lid zijn van een patiëntenorganisatie.

Verworpen. Voor: de PVV, de SGP, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 3.1

159 (Siderius/Van Gerven) dat onder andere een minimumkwaliteit van zorgverleners en zorgaanbieders garandeert.

Dit amendement regelt dat bij algemene maatregel van bestuur kwaliteitseisen aan de maatschappelijke ondersteuning worden gesteld. Deze concrete kwaliteitseisen ontbreken nu in het wetsvoorstel waardoor zorgbehoevende mensen makkelijker ten prooi kunnen vallen aan zorgaanbieders die het niet zo nauw nemen met de kwaliteit. Met dit amendement willen de indieners voorkomen dat iedereen zomaar zorgverlener kan worden. Bovendien garandeert dit amendement een minimumkwaliteit voor zorgverleners en zorgaanbieders

Verworpen. Voor: de PVV, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 3.4, eerste lid

Artikel 3a.2.4, eerste lid

142 (Siderius/Van Gerven) over dat aanbieders de verplichting krijgen om te beschikken over een verklaring omtrent gedrag voor bestuurders.

Dit amendement regelt dat aanbieders de verplichting krijgen om te beschikken over een verklaring omtrent gedrag voor bestuurders. De indieners hechten aan deze verklaring omdat naast zorgverleners, stagiaires en vrijwilligers ook bestuurders direct contact

datum 28 april 2014

blad 25

behoren te hebben met cliënten. Om de veiligheid van kwetsbare cliënten te waarborgen is ook voor bestuurders een verklaring omtrent gedrag vereist. Deze eis geldt tevens voor bestuurders van het AMHK

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 3.4

Artikel 3a.2.4, eerste lid

48 → **147** (Siderius/Van Gerven) over een VOG verplichting.

Dit amendement strekt ertoe dat ook stagiaires en vrijwilligers in de zorg in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning een verklaring omtrent het gedrag moeten overleggen. De indieners hechten zeer aan een dergelijke verklaring, omdat vrijwilligers en stagiaires in direct contact staan met vaak kwetsbare cliënten of zij komen bij cliënten thuis, wanneer zij bijvoorbeeld ondersteuning bieden bij algemene dagelijkse levensverrichtingen of in geval van ondersteuning in het huishouden. Deze cliënten bevinden zich vaak in een afhankelijkheidspositie ten opzichte van vrijwilligers en stagiaires, waardoor het niet altijd gemakkelijk is om voor de eigen veiligheid op te komen. De indieners hechten eraan de veiligheid van deze cliënten te beschermen. Daar hoort bij dat vrijwilligers en stagiaires die bijvoorbeeld zijn veroordeeld voor mishandeling (van cliënten), niet (meer) mogen werken in de maatschappelijke ondersteuning.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Diverse artikelen

46 (Siderius/Van Gerven) over het houden van toezicht door de Inspectie voor de gezondheidszorg.

Dit amendement regelt dat de Inspectie voor de gezondheidszorg (IGZ) belast blijft met de toezicht op de kwaliteit van de zorg in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning. De Inspectie rapporteert hierover aan de Minister. De indieners zijn van mening dat de Inspectie voor de Gezondheidszorg de kennis en kunde heeft om zorgaanbieders op een onafhankelijke wijze te toetsen op de kwaliteit en toegankelijkheid van de zorg. Het is onwenselijk dat deze expertise komt te vervallen en het toezicht over meer dan 400 gemeenten wordt versnipperd. Het is noodzaak dat een onafhankelijke, publieke organisatie verantwoordelijk is voor de toezicht op de kwaliteit van zorg, zoals dat ook geldt voor de zorg verleend in het kader van de AWBZ en de Zorgverzekeringswet.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 5.2

95 (Agema) dat regelt dat de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport in ieder geval overgaat tot indeplaatsstelling als bedoeld in artikel 124 van de Gemeentewet indien dit uit het oogpunt van het algemeen belang gewenst is.

Met dit amendement wordt geregeld dat de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport in ieder geval overgaat tot indeplaatsstelling als bedoeld in artikel 124 van de Gemeentewet indien dit uit het oogpunt van het algemeen belang gewenst is. Onder algemeen belang wordt in dezen verstaan het belang van de inwoner van de gemeente, die zorg en/of ondersteuning behoeft. Het belang van de gemeente kan nooit prevaleren boven het algemeen belang van zijn inwoners of zelfs een individuele inwoner, die zorg of

datum 28 april 2014

blad 26

ondersteuning nodig heeft. Het gemeentebelang kan en mag nooit goede zorg en ondersteuning in de weg staan.

Verworpen. Voor: de PVV en GroenLinks

Artikel 5.2

96 (Baay-Timmerman) dat een deel van het budget dat gemeenten ter beschikking wordt gesteld in het kader van de decentralisatie van de maatschappelijke ondersteuning, oormerkt ten bate van thuiswonende dementerende personen.

Met dit amendement beoogt indiener te bewerkstelligen dat een deel van het budget dat gemeenten ter beschikking wordt gesteld in het kader van de decentralisatie van de maatschappelijke ondersteuning, geoormerkt wordt ten bate van thuiswonende mensen met dementie. Op deze manier wordt geborgd dat er voor deze groep voldoende en passende maatschappelijke ondersteuning beschikbaar is. Dit is van groot belang, zowel voor de specifieke behoeften van dementerenden als voor hun mantelzorgers, omdat op deze wijze dementerenden en hun mantelzorgers zo goed mogelijk worden ondersteund bij het langer thuis wonen.

Verworpen. Voor: Groep Bontes/Van Klaveren en 50PLUS

Artikel 5.2

18 → **150** (Siderius/Van Gerven) dat het gedecentraliseerde budget voor de Wmo oormerkt.

Dit amendement strekt ertoe om het budget dat gedecentraliseerd wordt ten behoeve van maatschappelijke ondersteuning te oormerken. De indieners zijn van mening dat geld bedoeld voor zorg niet mag worden uitgegeven aan andere zaken dan deze gedecentraliseerde taak. De indieners merken op dat juist in tijden van forse bezuinigen op het gemeentefonds het risico aanwezig is dat gemeenten aan het gemeentefonds geld onttrekken om gaten in de gemeentebegroting te dichten. Voor het goed uitvoeren van deze nieuwe gemeentelijke taak, draagt het oormerken eraan bij dat er budget is voor het uitvoeren van deze taken.

Het amendement is technisch gewijzigd in verband met het vervallen van artikel 5.3 in de tweede nota van wijziging.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 6.29

Artikel 6.36

31 → **76** (Siderius/Van Gerven) dat regelt dat de plicht tot het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten zoals opgenomen in de Participatiewet niet kan worden ingezet om professionele zorgtaken in het kader van de Wmo over te nemen.

Dit amendement regelt dat de plicht tot het verrichten van maatschappelijke nuttige activiteiten (de zogenaamde tegenprestatie in de bijstand) zoals opgenomen in de Participatiewet nooit kan worden ingezet om professionele zorgtaken in het kader van dit wetsvoorstel over te nemen. Zorg verlenen is een vak. Verdringing van zorgmedewerkers door uitkeringsgerechtigden die verplicht vrijwilligerswerk moeten doen is uit den boze. Het verlenen van zorg dient fatsoenlijk te worden betaald en niet te worden gedegradeerd tot een vak waar mensen voor langere tijd moeten werken zonder loon te ontvangen.

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

datum 28 april 2014

blad 27

Artikel 6.37

116 (Keijzer/Bruins Slot) waarmee in de Zorgverzekeringswet een pgb wordt ingevoerd. Door het overhevelen van persoonlijke verzorging en verpleging dient er een PGB in de Zorgverzekeringswet geregeld te worden. Dit ten behoeve van de keuzevrijheid en eigen regie van alle mensen met een beperking. Indiener beoogt dat te regelen met onderhavig amendement.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS en GroenLinks

Artikel 6.37, onderdeel B, artikel 54a

Artikel 7.11, eerste lid

45 → **115** (Voortman/Baay-Timmerman) over het één jaar later inwerkingtreden van de wet.

Met voorliggend wetsvoorstel worden verschillende vormen van zorg gedecentraliseerd naar gemeenten. Deze decentralisatie staat niet op zichzelf, de taken van gemeenten op het gebied van werk en zorg worden als gevolg van verschillende decentralisaties flink uitgebreid. De indieners zijn van mening dat gemeenten voldoende tijd en ruimte moeten krijgen om zich goed op de decentralisatie voor te bereiden en de zorg te regelen voor mensen die zorg nodig hebben. Zeker gezien de bezuinigingen die met voorliggend wetsvoorstel gepaard gaan en de zorgen die mensen hebben of zij nog wel de zorg kunnen krijgen die nodig is, is er meer tijd nodig voor gemeenten om zich goed voor te bereiden. De beoogde inwerkingtredingsdatum van voorliggend wetsvoorstel is 1 januari 2015. Gezien de nog lopende behandeling van het wetsvoorstel en onduidelijkheden voor gemeenten, zijn indieners van mening dat die datum te snel komt om deze zorg op 1 januari 2015 verantwoord te decentraliseren. Daarom wordt in dit amendement voorgesteld de datum voor inwerkingtreding met 1 jaar te verschuiven, naar 1 januari 2016.

Uitstel van de inwerkingtredingsdatum hoeft niet te betekenen dat de voorbereiding bij gemeenten stil komt te liggen. Door voorliggend wetsvoorstel een jaar later in werking te laten treden, kunnen gemeenten de mogelijkheid krijgen om in een overgangsjaar pilots op te zetten om goede zorg aan huis te regelen. Zo kan in dat jaar duidelijk worden tegen welke problemen gemeenten aanlopen wanneer hun verantwoordelijkheden voor de zorg aan huis worden uitgebreid en kunnen die knelpunten worden opgelost nog voor de verantwoordelijkheid daadwerkelijk overgaat naar gemeenten.

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

Artikel 7.12

92 (Agema) over wijziging van de citeertitel in "Wet weg met ouderen".

Met dit amendement wordt bewerkstelligd dat de citeertitel van het wetsvoorstel wordt gewijzigd in "Wet weg met ouderen".

Verworpen. Voor: de PVV

datum 28 april 2014

blad 28

Moties

121 (Siderius/Van Gerven) over een verbod op gedwongen verhuizingen van ouderen en mensen met een beperking

Verworpen. Voor: PVV, GroenLinks, de PvdD en de SP

122 (Siderius/Van Gerven) over toegang tot zorg in een instelling voor 80-plussers

Verworpen. Voor: de PvdD en de SP

123 (Siderius/Van Gerven) over doorrekening van de koopkrachteffecten van de Wmo 2015

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

124 (Siderius/Van Gerven) over medezeggenschapsraden minimaal voor 60% uit cliënten laten bestaan

Verworpen. Voor: 50PLUS en de SP

125 (Siderius/Van Gerven) over de indicatie door wijkverpleegkundigen leidend laten zijn

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

126 (Siderius/Van Gerven) over opnemen van de bezoldiging van bestuurders in het jaarverslag

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

127 (Voortman/Bergkamp) over een integraal persoonsgebonden budget

Ingetrokken

128 (Voortman) over toekomstige meevallers voor de zorg behouden

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

129 (Voortman) over voortzetten van de crisisheffing

Verworpen. Voor: GroenLinks, de PvdD en de SP

130 (Keijzer c.s.) over toegankelijk maken van het pgb voor ouderen

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

131 (Keijzer c.s.) over behoud van keuzevrijheid

Verworpen. Voor: de PVV, het CDA, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

132 (Bergkamp/Dik-Faber) over rolstoelen voor jongeren tot 18 jaar vrijstellen van een eigen bijdrage

Aangehouden

datum 28 april 2014

blad 29

133 (Bergkamp en Otwin van Dijk) over een handreiking voor het omgaan met privacygevoelige informatie door gemeenten

Ingetrokken

134 → **161** (Bergkamp) over borgen van de democratische legitimiteit van regionale samenwerkingsverbanden

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA en de SP

135 (Bergkamp) over informatievoorziening ten behoeve van de systeemverantwoordelijkheid van de Kamer

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

136 → **162** (Baay-Timmerman) over een veiligheidsadviseur voor ouderen

Verworpen. Voor: de SGP, het CDA, de ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP

137 (Baay-Timmerman) over voorkomen dat noodzakelijke voorzieningen voor ouderen in de wijk verdwijnen

Aangehouden

138 (Van der Staaij/Otwin van Dijk) over mogelijk maken van substitutie van zorg en ondersteuning

Aangenomen. Voor: Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, GroenLinks en de PvdA

139 (Van der Staaij) over voorkomen van een onwenselijke stapeling van eigen bijdragen

Aangenomen. Voor: de PVV, Groep Bontes/Van Klaveren, de SGP, de ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

141 → **163** (Dik-Faber/Van der Staaij) over de agenda informele zorg en ondersteuning

Aangenomen. Voor: de PVV, Van Vliet, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

143 (Dik-Faber) over geschillenbeslechting door mediation of ombudsfunctie op regionale schaal

Aangenomen. Voor: de SGP, het CDA, de ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP

144 (Agema) over de overheadkosten van zorginstellingen opnemen in het jaarverslag .

Verworpen. Voor: de PVV, Groep Bontes/Van Klaveren, het CDA, GroenLinks, de PvdD en de SP